

[Indenrigsministeren]

velser, og i det omfang ordførerne har henvist til tidligere udtalelser af 21. januar 1988, da lovforslag nr. L 152 var til første behandling, vil jeg også henvise til de svar, jeg gav på udtalelserne den 21. januar 1988.

Hr. Henning Rasmussen berørte problemstillingen omkring København og udligningen i hovedstadsområdet. Det, der foreslås ved ændring af skattetryksfaktoren, når det gælder momsbetalingen for kommuner i hovedstadsområdet, er efter regeringens mening alene at rette op på en gammel fejl, idet statstilskudene ikke indgår i udligningsfaktoren. Momsbetalingen fra kommunerne er vedtaget opkrævet som et negativt statstilskud, men i hovedstadsområdet indgår dette negative statstilskud i skattetryksfaktoren; det er ikke tilfældet i det øvrige land. Dette rådes der bod på.

For at nævne et enkelt eksempel betyder det for en kommune som Gentofte, at man får et merprovenu på 2,4 mio. kr. Det vil altså for 1988 være gevinsten i Gentofte. Men den anden ændring, der ligger i lovforslaget – den ændring, der skaber neutralitet i valget mellem personskat og grundskat – betyder for Gentofte Kommune også på 1988-niveau et tab på 22,7 mio. kr., dvs. et samlet tab som følge af lovforslaget på 20,3 mio. kr. Alting hører nu engang sammen.

Omkring lånevilkårene til de kommuner, der er særlig vanskeligt stillede, når det gælder miljøinvesteringer, er der mulighed for at dispensere i særlige tilfælde, og det er en praksis, som ministeriet agter at benytte sig af.

Fru Jane Oksen spurgte, hvor langt man var kommet med forenklingen. Vi har et stort ønske i regeringen og i Indenrigsministeriet om forenkling, og vi har et ønske om, at de oplysninger, man giver kommunerne, er de endelige oplysninger, altså at den udligning, der finder sted, er en endelig udligning. Det er selvfølgelig rigtigt, at det er bedre at have de faktiske tal frem for skønnede tal.

Vi er ikke blevet enige med Kommunernes Landsforening om den endelige udformning, men jeg er ikke i tvivl om, at det vil lykkes i løbet af efteråret at komme til en forståelse for det fordelagtige for alle parter i, at man har en endelig udligning, så man også i kommunerne nøjagtigt ved, hvilket beløb man kan disponere over.

Jeg vil sige til fru Marianne Jelved, at jeg gerne skal bidrage med enhver oplysning, der viser beskatningsforholdet i København i forhold til andre kommuner, i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren har også ved den tidligere behandling af dette lovforslag, eller rettere sagt det forudgående lovforslag i sidste samling, forsøgt på at forklare, at det, der sker for Københavns Kommune, er ren teknik og bare betyder, at man ligestiller København med de andre kommuner. Faktum er jo, at det koster Københavns Kommune 58 mio. kr., og det er nu engang realiteterne, der tæller.

Det er sådan, at det overudligningsproblem, der har eksisteret, teknisk er løst i dag. Nu foreslår ministeren det løst på en anden måde. Den anden måde koster Københavns Kommune 58 mio. kr.

Og så er det jo meget godt, når ministeren piller en enkelt kommune ud, nemlig Gentofte, og kobler to dele af lovforslaget sammen og siger, at den ene del koster Gentofte ca. 22 mio. kr., den anden del gavner kommunen med godt 2 mio. kr. Jamen når Gentofte Kommune mister så mange penge, skyldes det jo, at man ved bestemmelsen her indfører en regel, som ud fra andre synspunkter er ganske retfærdig og rimelig. Hvis ministeren i stedet så på, hvordan det ser ud for samtlige hovedstadsområdets velhavende kommuner, ville billedet se ganske anderledes ud.

Men det centrale er, at Københavns Kommune kommer til at aflevere 58 mio. kr. om året, fortrinsvis til de velhavende kommuner.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Blot den konstatering, at det at rette op på en urimelighed i byrdefordelingen vedrørende Gentofte Kommune koster Gentofte Kommune penge, det at rette op på en urimelighed i byrdefordelingen, der berører København, koster altså Københavns Kommune penge. Men i begge tilfælde er der tale om et mere retfærdigt system.

Formanden:

Hr. Henning Rasmussen har ordet for en kort bemærkning, og så nærmer vi os udvalgsarbejdet.